

Zitting 1979–1980

16 171

Aanvullend Protocol No. 3 bij de Herziene Rijnvaartakte, met bijlage; Straatsburg, 17 oktober 1979

Nr. 1 HERDRUK¹

Ter griffies van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 29 april 1980. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven op uiterlijk 29 mei 1980

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 23 april 1980

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij de Franse en de Nederlandse tekst over te leggen van het op 17 oktober 1979 te Straatsburg tot stand gekomen Aanvullend Protocol² No. 3 bij de Herziene Rijnvaartakte (Trb. 1980, 8).

Een toelichtende nota bij deze Overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
H. Wiegel

¹ Toevoeging termijn

² Aanvullend Protocol No. 2 en een daarbij behorend Ondertekeningsprotocol worden separaat van Protocol No. 3 aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal onderworpen.

Toelichtende nota

Het hierbij ter goedkeuring overgelegde Protocol, dat is tot stand gekomen tijdens de voorjaarszitting van de Centrale Commissie voor de Rijnvaart (CCR) in mei 1979, bevat enkele weinig ingrijpende wijzigingen van de Herzene Rijnvaartakte van 1868 (Trb. 1955, 161; 1964, 83 en 1973, 21).

De eerste wijziging betreft artikel 23, waarin bepaald wordt dat voor vaartuigen met een laadvermogen tot 300 centenaars (15 ton) geen Rijn-scheepscertificaat noch voor hun bestuurders een Rijn-schipperspatent vereist is. De ondergrens van 300 centenaars is echter te star gebleken, nu ook bepaalde duwbotten en kleine passagiersschepen van deze vrijstelling gebruik maken, hoewel die daarvoor niet bedoeld was.

Ten einde slagvaardiger te kunnen reageren op nieuwe ontwikkelingen is nu aan de CCR een algemene bevoegdheid verleend om in de op de Akte gebaseerde reglementen aan te geven welke categorieën van schepen en hun bestuurders van de verplichting tot het hebben van een Rijn-scheepscertificaat, c.q. Rijnschipperspatent zullen zijn vrijgesteld.

De vrijstelling voor bestuurders van schepen die minder dan 15 ton meten was nog eens herhaald in het tweede lid van artikel 1 van het Verdrag betreffende de regeling der patenten van Rijnschippers van 14 december 1922 (Trb. 1955, 161, blz. 101). Voorts was in het Slotprotocol bij de Akte onder punt 6 nader aangegeven wat in artikel 23 onder centenaar wordt verstaan; te weten 50 kilo. Beide bepalingen zijn met de wijziging van artikel 23 overbodig geworden en zijn derhalve nu geschrapt.

De tweede wijziging is tweeledig. Zij betreft artikel 32 van de Akte waarin het minimum- en maximumbedrag der boetes voor overtreding van de Rijnvaart-politievoorschriften wordt vastgesteld op 10, respectievelijk 600 goudfranken (omgerekend in guldens betekent dat acht gulden zeventig, respectievelijk 520 gulden). Het maximumbedrag, dat voor het laatst bij de wijzigingsovereenkomst van 20 november 1963 (Trb. 1964, 83) is aangepast, is zo laag dat een adequate en realistische strafoplegging wordt belemmerd. Ter illustratie diene dat in Nederland op andere wateren dan de Rijn en de daartoe door de Akte gerekende wateren voor vergelijkbare overtredingen een maximumboete van 10 000 gulden kan worden opgelegd op grond van de Wet op de economische delicten. Aan deze onbevredigende situatie wordt nu een eind gemaakt door het maximum van de boete aanzienlijk te verhogen. Dit bedrag, dat na langdurig overleg als compromis tussen voorstanders van zeer hoge en voorstanders van zeer lage bedragen tot stand kwam en dat in plaats van in goudfranken in bijzondere trekkingsrechten (SDR's) op het Internationale Monetaire Fonds (IMF) zal worden uitgedrukt (zie hieronder), wordt 2500 SDR's (hetgeen op dit moment ongeveer 6500 gulden is). Zoals reeds aangegeven, is besloten het boete bedrag en andere bedragen welke in de Akte in goudfranken staan uitgedrukt om te zetten in SDR's.

Deze wijziging van de Akte evenals van vele andere verdragen is noodzakelijk geworden door de inwerkingtreding van een wijziging van de IMF-Statuten (Trb. 1977, 40), waarmede de functie van het goud als gemeenschappelijk referentiekader voor de vaststelling van monetaire pariteiten is vervalten. Ten behoeve van de omrekening van SDR's in de nationale valuta, waarin de boetes ten slotte worden uitgedrukt, wordt een tweede lid aan artikel 32 van de Akte toegevoegd. Een dergelijke bepaling is ook in andere verdragen (met name die betreffende de aansprakelijkheid in het vervoer) met hetzelfde doel opgenomen.

De derde wijziging betreft in de eerste plaats de omzetting van het bedrag in goudfranken in artikel 37 analoog aan de wijziging van artikel 32. Het bedrag van 50 goudfranken in dit artikel, dat nu 20 SDR's is geworden, geldt als benedengrens voor het instellen van beroep op een uitspraak van een Rijnvaartrechtbank. In hetzelfde artikel 37 wordt verder nog de termijn van vier weken in de derde alinea vervangen door een termijn van 30 dagen.

Artikel 37 bevat namelijk twee termijnen. In alinea twee wordt een termijn van 30 dagen genoemd, welke de betekening van het hoger beroep betreft, terwijl in de derde alinea tot nu toe een termijn van vier weken was voorgeschreven voor het indienen van een memorie, houdende de gronden voor het beroep, bij de rechtbank die het eerste vonnis heeft gewezen.

In de praktijk zijn deze termijnen wel verward, waarbij door het te laat indienen van de memorie met beroepsgronden een beroep soms niet-ontvankelijk moest worden verklaard. Ten einde deze mogelijkheid van verwarring voortaan te voorkomen worden beide termijnen op 30 dagen gesteld.

Het Protocol zal, voor wat het Koninkrijk betreft, alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
C. A. van der Klaauw

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes